

Hodnocení diplomové práce: Barbora Běhouňková

Bára k nám přišla v 5. ročníku na stáž rovnou ze stáže u Jiřího Davida na Umprum, ale její domovský ateliér byla Grafika 1 Dalibora Smutného a Pavla Peciny. Jako první věc jsem při našem setkání Báře po pravdě sdělil, že neumím pracovat s intuitivními tvůrčími typy – a že její přístup se mi zdá být založený snad výhradně na intuici. Eva je na tom s empatií určitě líp než já, ale že i tak Bára riskuje v našem prostředí nepochopení.

Paradoxně více obrazů jsem spatřoval v Bářině básnickém vyjadřování (ačkoli neumím ani číst poezii...) než v jejím výtvarném projevu. Poetický text o matce a synovi byl podivně zašifrovaný a naléhavý, měl silné evokativní pasáže, vymezovaly se v něm vzájemně intenzivní psychické prostory, směry a tlaky, dalo se to brát obrazově i konceptuálně – rozhodně nebyl poetický ve smyslu lyrické jemnosti, nýbrž docela drsný, a na něco čtenáři neznámého si pečlivě volenými slovy sahal. Pro stáž se nám ta vzájemná vláda slov a obrazů jeví jako bezvadné východisko.

V průběhu roku pak bezpochyby Báře velmi pomohly konzultace textů s Ondřejem Buddeusem. Při ročníkových klauzurách jsme nechali Báru otestovat v praxi účinek a synergii všech elementů podle svých záměrů, tak jak se pro ně rozhodla ve své instalaci. Následně při našich podrobných klauzurních diskuzích dostala od každého z ateliéru myslím dobrou kritickou i pozitivní zpětnou vazbu. Pro mě osobně byly tak trochu zjevením Bářiny uhlém šumrované „sfumatové“ kresby ze samého závěru roku, jejichž textura nebyla plošná, dekorativní, spíš vypadaly jako vícerozměrné pole.

Z těch kreseb, a z jejich vazby na text jsme pak s Bárou odvozovali i diplomku. Opatření proti covidu totiž redefinovala naše pedagogické interakce, a návrat do domovského ateliéru se ukázal jako nereálný. Přestup v pátém ročníku je obecně něco zcela výjimečného, a dá se vysvětlit právě jen specifickou situací doby pandemie. Je to pro nás zvláštní situace; alespoň pro mně je Bářin přístup k výtvarnému umění stále trochu záhadou, a pořád váhám, do jaké míry jsem kompetentní ho pedagogicky doprovázet a i hodnotit.

Pro diplomovou práci vznikl soubor věcí kreslených na sypkovině, které efektivně pracují s kresbou jako polem, byť zobrazují normální věci ze světa, jako je třeba pařez. „Polem“ myslím to, když Bára kreslí nejen ten či onen konkrétní detail na objektu, ale také jeho cestu médiiem vzduchu (nebo pohledu, jak chcete) až k nám. Ta zvláštní prostorovost je hlavní Bářinou zbraní proti dekorativizmu.

Hodnocení: 2

Prof. Vladimír Kokolia, vedoucí pedagog Grafiky, 1. září 2021